

2. Максимова Н. Ю., Мілютіна К. Л. Соціально-психологічний аспект проблем насильства 2003. – 337 с.
 3. Шаргородська С. Насилля в сім'ї: види, наслідки, шляхи подолання. Соціальний педагог. 2007. №2. С. 14 – 16.
 4. Крылова Т., Струкова М. Работа социального педагога с семьей группы риска. 2009. № 4. С. 23 – 29.
 5. Энциклопедия социальной работы. В 3 т. Т 2.: Пер. с англ. – М. : Центр общечеловеческих ценностей, 1994. – 498 с.
-

Біденчук Тетяна Миколаївна,
курсант 3-го курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної
поліції

Науковий керівник:
Філіпп Анастасія Володимирівна,
старший викладач кафедри
кримінального права та
кримінології
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
к.ю.н.

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬСЯ НЕПОВНОЛІТНІМИ

В силу розвитку країни, зміни соціального та економічного статусу населення, на жаль, кількість вчинених злочинів зростає щороку. В останній час, дуже розповсюдженим стало вчинення злочинів неповнолітніми. Стан та тенденції вчинення кримінальних правопорушень серед підростаючого покоління дає поштовх для удосконалення засобів та методів протидії їх злочинності.

Відповідно, до звіту, тільки за квітень поточного року було виявлено 29767 осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, з яких:

- до 14 років – 35 осіб;
- 14-15 років – 233 особи;
- 16-17 років – 520 осіб [1].

Така кількість злочинів, свідчить про необхідність посилення діяльності виконавчих органів влади, органів місцевого самоврядування, а також відповідних підрозділів Національної поліції.

В першу чергу, протидія злочинності неповнолітніх повинна починатись з соціальних факторів, тобто профілактичною діяльністю з конкретними соціальними групами або окремими особистостями, які схильні до вчинення кримінальних правопорушень.

Профілактика злочинності, є дуже специфічною спеціальною

системою. Вона може бути ефективна, коли її будуть реалізовувати різні органи влади, окремі організації громадян, але досягнуто успіху можливо лише при умови, що їх діяльність буде скоординована та не буде суперечити чинному законодавству [4].

Попередження злочинності неповнолітніх представляє собою сукупність різноманітних методів, способів, заходів спрямованих на зменшення процесів та факторів, які провокують вчинення кримінальних правопорушень неповнолітніми, а також запобігають вчиненню злочинів на різних стадіях злочинної поведінки.

Взагалі, попередження злочинності являє собою сукупність економічних, політичних, ідеологічних та психологічних факторів, які в поєднанні слугують гарантом для мінімізації злочинності не тільки неповнолітніх, але й взагалі всього населення. Така діяльність спрямована на зниження загального масштабу та рівня злочинності [3].

Профілактична робота з попередження злочинності проводиться з дітьми шкільного віку, аби підвищити рівень обізнаності, щодо відповідальності за вчиненні діяння, зокрема і кримінальної. Додаткова робота проводиться в школах з дітьми, які схильні до вчинення кримінальних правопорушень [4].

У Кримінальному кодексі України є розділ, який регламентує особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх. В статті 98 КК України, зазначений перелік покарань, які можуть бути застосовані до неповнолітніх, вони бувають основні та додаткові, до основних належать:

- 1) штраф;
- 2) громадські роботи;
- 3) виправні роботи;
- 4) арешт;
- 5) позбавлення волі на певний строк;

до додаткових:

штрафу та позбавлення права обіймати певні посади;
займатися певною діяльністю.

Проте, сучасне законодавство дуже лояльно підходить до призначення покарання саме цій категорії населення і тому, у ст. 105 КК України міститься перелік заходів, які можуть застосуватись до неповнолітніх у разі звільнення від покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру [2].

Найбільш ефективним та найбільш суворим засобом запобігання злочинності неповнолітніх є принцип неминучості покарання. Це являє собою велике значення для свідомості самого правопорушника [3].

Отже, попередження злочинності серед неповнолітніх становить велике значення для розвитку держави та виховання у свідомості неповнолітніх поняття щодо недопустимості вчинення злочинів у майбутньому, що в свою чергу зменшить криміногенну ситуації в країні.

Бібліографічні посилання:

1. Звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення: *викладеного на сайті Генеральної прокуратури України*, за квітень 2019 року в Україні URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/statinfo.html> (дата звернення: 26.05.2019).
 2. Кримінальний кодекс України: Закон від 05.05.2001 № 2341-XIV База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 26.05.2019).
 3. Бандурка О.М. Протидія злочинності та профілактика злочинів: монографія \ О.М. Бандурка, О.М.Литвинов. ХНУВС, 2011. 308 с. (дата звернення: 26.05.2019).
 4. Корольчук В.В. Актуальні проблеми запобігання злочинам неповнолітніх \ В.В. Корольчук. НАВС. 2013. № 1. С.176-182. (дата звернення: 26.05.2019).
-

Давидюк Віталій Олександрович
курсант 3-го курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування

Науковий керівник:
Філіпп Анастасія Володимирівна,
старший викладач кафедри
кримінального права та
кримінології
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
к.ю.н.

РОЗБЕЩЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ: СУБ'ЄКТИВНІ ОЗНАКИ

Розбещення неповнолітніх регламентовано статтею 156 Кримінального кодексу України – (далі КК України) є одним із небезпечних злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості, що заподіює шкоду статевої недоторканості неповнолітнього, негативно впливає на його нормальний статевий розвиток, руйнує усталені в суспільстві традиції та звичаї статевого виховання.

За поширеністю досліджуваній злочин займає третє місце серед статевих злочинів, поступаючись лише зґвалтуванню (ст.152 КК) та насильницькому задоволенню статевої пристрасті неприродним способом (ст.153 КК). Так відповідно до Єдиного звіту кримінальних правопорушень, затвердженого Генеральною прокуратурою України, в 2015 р. зареєстровано 230 випадків розбещення неповнолітніх (9,87 % від 2328 зареєстрованих злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості), у 2016 р. – 272 (10,26 % від 2649), у 2017 р. – 286 (10,49% від 2724) . Необхідно зауважити, що зареєстровані випадки розбещення неповнолітніх є лише явною «верхівкою айсберга» ганебного явища «статева експлуатація дітей».

Сучасне кримінальне право у якості пріоритетних вказує на ознаки